

I. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název práce:	Cell-centered lagrangeovsko-eulerovský kód pro hydrodynamické simulace
Jméno autora:	Maryia Butsko
Typ práce:	bakalářská práce
Fakulta:	Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská (FJFI)
Katedra:	Katedra fyzikální elektroniky
Oponent práce:	Ing. Matěj Klíma, PhD.
Pracoviště oponenta práce:	Katedra fyzikální elektroniky, FJFI ČVUT v Praze

II. HODNOCENÍ JEDNOTLIVÝCH KRITÉRIÍ

Zadání	náročnější
<p>Náplní práce byla implementace nepřímé lagrangeovsko-eulerovské metody (indirect ALE) pro numerickou simulaci mechaniky tekutin s diskretizací veličin ve středech buněk výpočetní sítě (cell-centered). Autorka měla k dispozici již existující kód pro lagrangeovskou část výpočtu, kterou doplnila o vyhlazování sítě (rezone) a konzervativní přepočítání řešení (remap).</p> <p>Jelikož součástí zadání byla implementace této metody pro dvourozměrné nestrukturované výpočetní sítě, hodnotím zadání práce jako náročnější.</p>	

Splnění zadání	splněno
<p>Autorka nejprve v práci popisuje rezone a remap pro jednodimenzionální výpočty (kap. 2.2) a následně tyto metody definuje i pro dvourozměrné případy (kap. 2.3).</p> <p>Dle popisu struktury programu a prezentovaných výsledků 1D i 2D testovacích úloh lze usoudit, že popsané metody pro remapování veličin byly úspěšně implementovány a integrovány do funkčního celku ALE kódu.</p> <p>Všechny požadavky zadání byly tedy dle mého názoru splněny.</p>	

Zvolený postup řešení	vhodný
<p>V dvourozměrném případě byly v práci vybrány dvě metody pro vyhlazování sítě – jednoduché vyhlazování na počáteční síť a pokročilejší metoda založená na Winslowově vyhlazování upraveném pro nestrukturované sítě. Metody pro remapování pak využívají po částech konstantní nebo po částech lineární rekonstrukci fluidních veličin. Obdobně je to v jednorozměrném případě, pouze zde stačí jednodušší formulace pro Laplaceovské vyhlazování sítě.</p> <p>Testovací úlohy obsažené v práci mají za úkol ukázat chování ALE metody na 1D Riemannově problému s kontaktní nespojitostí a rázovou vlnou (Sod) a analyzovat konvergenci na spojité úloze (Vilar). Dvourozměrné testy sledují šíření osově symetrické rázové vlny na různých výpočetních sítích. Na těchto případech byly porovnány různé kombinace vyhlazovacích a remapovacích metod definovaných v práci.</p> <p>Zvolený postup implementace a výběr programovacího jazyka Fortran pro numerické výpočty + prostředí Matlab/Python pro zpracování a vizualizaci považuji za vhodný.</p>	

Odborná úroveň	výborná
<p>Úroveň odbornosti je velmi dobrá a rešeršní část práce podrobně popisuje použité metody. To umožňuje případnou replikovatelnost postupů využitých autorkou a taktéž může dobře fungovat jako dokumentace k vytvořenému kódu. Drobným nedostatkem je chybějící diskuze a srovnání výsledků numerických výpočtů testovacích úloh s dostupnými výsledky obdobných metod publikovaných v odborné literatuře (např. srovnání s výsledky Sedovova testu v [11]). Výsledky metody jsou přitom dobré a v takovém srovnání obstojí.</p>	

Formální a jazyková úroveň

výborná

Úroveň zpracování a jazyka práce je výborná. Teoretická část práce je vhodně strukturována, text je stručný a srozumitelný, doplněn vysvětlujícími schémata. Práce tak může dobře sloužit jako přehledné shrnutí remapovací fáze ALE metody s cell-centered diskretizací. Drobným nedostatkem jsou pouze grafy řešení 1D problémů, kde by bylo vhodné lépe rozlišit jednotlivé použité metody (kontrastnější barvy, případně zvětšení důležitých oblastí).

Výběr zdrojů, korektnost citací

podprůměrné

Teoretická část práce obsahuje vhodné citace a bibliografie obsahuje zdroje ze kterých vychází prezentované metody. Zadání testovacích problémů (vyjma Vilarova testu) bohužel nejsou vhodně opatřena referencemi k literatuře (tyto problémy jsou v citovaných publikacích popsány, jde pouze o absenci umístění referencí v odpovídajících kapitolách práce). Ačkoli jsou tyto úlohy poměrně typické v oblasti lagrangeovských a ALE problémů, pro neznalého čtenáře je potřeba i zde uvádět reference, ideálně na primární zdroje. Samotná forma bibliografické sekce je v pořádku a v souladu s citačními zvyklostmi.

Další komentáře a hodnocení

Úroveň výsledků práce je velmi dobrá. Autorka adaptovala zvolené metody pro cell-centered diskretizaci a implementovala je v kombinaci s lagrangeovským řešičem a na výsledcích testovací úlohy se spojitou počáteční podmínkou ukázala, že výsledná ALE metoda vykazuje odpovídající řád přesnosti. Práce dále prokazuje schopnost metody 2. řádu ostře rozlišit rázové vlny a zachovat radiální symetrie řešení na výpočetních sítích, které neodpovídají této symetrii. Výjimečná u bakalářské práce je taktéž aplikace na nestrukturované sítě, jsou zde prezentovány výsledky na čtvercových, trojúhelníkových, šestiúhelníkových i polárních sítích. Tím autorka prokázala, že tato kombinace metod má potenciál k dalšímu rozvoji a využití v komplexnějších simulacích pro praktické aplikace ve fyzikálních výpočtech. Ačkoli kód není přímou součástí práce, díky avizované modulární struktuře a absenci externích licencovaných knihoven by mohlo být velmi přínosné jeho případné budoucí zveřejnění např. na fakultním gitlab serveru pro další využití.

III. CELKOVÉ HODNOCENÍ, OTÁZKY K OBHAJOBĚ, NÁVRH KLASIFIKACE

Práce je přes drobné nedostatky v citacích a diskuzi výsledků velmi kvalitní, podařilo se splnit všechny cíle zadání. Autorka prokázala, že je schopna vytvořit rešerši pokročilých numerických metod, samostatně na základě těchto metod vytvořit počítačový kód a analyzovat jeho výstupy. Výsledný kód pro ALE výpočty rozšíří nám dostupné nástroje použitelné výhledově pro simulaci problémů z oblasti interakce laserů s hmotou.

Na autorku bych měl následující dotazy:

- V kap. 2.1 autorka zmiňuje dvě lagrangeovská schémata - EUCCLHYD a „domácí“ metodu Lax-Wendroff s umělou difuzí. Jaké schéma je využito u prezentovaných testů? Porovnávali jste výsledky s použitím obou metod?
- Jak je řešen střed souřadnic u polární sítě u Nohova testu? (kap. 4.4) Jsou buňky čtyřúhelníkové s malým odstupem od středu nebo se jedná skutečně o trojúhelníky spojené v jednom bodě?
- Popsaná metoda CN vyhlazování sítě ve 2D umožňuje i pohyb vrcholu po hranici oblastí, která není tvořena přímkou, zkoušeli jste i takový případ?

Předloženou závěrečnou práci hodnotím klasifikačním stupněm B - velmi dobře.

Datum: 22.1.2024

Podpis:

